

Beneficia laeto animo & prompto, indigentibus conferes,
nullā intercedente morā, nisi in accipientis vere,
cūdiā.

Si amici desiderium occupas, & antecedis, antequā
rogenis, multiplicas minus tūm; Non tūlit gratis,
qui, uim rogasset, accepit.

Tūm bona verba rebus adijca, nequicquam triste
misceas beneficio, non moestitiam, non tarditatem,
non exprobrationem, non deniq; jactantiam; Res
ipsa te silente loquetur; & qui videt in abscondito,
reddet tibi. Bon. man: ad Coel: c. 21. n. 4.

Si bene quid facias, facias cito: nam cito factum,
Gratum erit, ingratum gratia tarda facit.
Lang:

Non est minus regium, atq; adeo humanum, par
vula accipere, quam largiri magna. Lang:

Ingratus est, qui beneficium accepisse se negat, quod
accepit: Ingratus, qui dissimulat: Rursus Ingratus
qui non reddit: at omnium ingratisimus, qui oblitus
est. Lang:

Ingratus sibi subvenire facit, cui collatum beneficium
ante oculos semper assistit.

Meliora meretur suscipere, qui collata bona de corde
non probatur amittere.

Invitat ad magna, qui gratanter suscipit modica;
& Spem de futuris recipit, qui transacta beneficia re,
cognoscit.

In referenda gratia, debemus imitari agros fertiles,
qui plus multo adferunt, quam acceperunt. Lang:

Nihil magis prestandum, quam beneficij aestimatio:
si non ex rei magnitudine, saltem ex animo & affectu
donantis.

Gratiam referre nequit, nisi qui meminit: & qui me,
minit, jam refert.

Cum ab aliquo accipis beneficium, hilaris accipe,
& gaudium profiteri, quod sit danti manifestum, ut
muneris sui fructum capiat.

Qui grate beneficium accepit, qui libenter & benigne;
primam ejus pensionem solvit.

Nunquam voluit gratus esse, qui beneficium tam
longe projecit, ut extra conspectum sit. Qui illud
extollit, qui se negat gratiam referre posse, jam reddidit.

Vir bonus, dum accipit beneficium, de reddendo
statim cogitat. Quod enim tam contra officium,
quam non reddere quod acceperis? Nec mensuram
pari, sed uberiori reddendum; sicut terra, suscepta
semina, majori cumulo restituit. Cave tamen,
ne in gratia relatione nimium festines. Bon. Man:
c. 24. n. 3.

Propius deo, qui in mortali
beneficio, munera sua grato animo
desponsat & liberalitate indulgentia
humanam genq; sibi demerit. Philoſo
Sym. XXV. in fin.